

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Hirdetések díja:

minden egyházas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr. belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetésményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyilvtér”-ben közlendő cikkekért szorokint 10 kr. fizetendő.

Takarékpénztáraink.

Kézdí-Vásárhely, 1887. nov. 25.

Ugy a szak-, mint egyes vidéki lapok több ízben felszólaltak a hitelviszonyok rendezése, némely takarékpénztárak tulajdonosai ellen.

Hogy a hitelviszonyokat rendezni kell, hogy az uzsoratorvény létesítése óta a viszonyok keveset javultak, az bizonyos.

El kell ismernünk pedig, hogy hitelre mindenkinek szüksége van. A könnyű és gyors hitel nagyban elősegíti úgy az ipart, mint a kereskedelmet. E nélkül talán fenn sem állhatna a kívánt eredményt felmutatni épen képtelen volna.

A takarékpénztárak hasznosságát, célszerűségét minden igaz hazafi elismeri, s ha a kor szelleme s az adott viszonyok szerint kamatlábjaikat alább szállítják, az egyes vidékeken az ipar és kereskedelem fentartójául méltán tekintethető.

Ha széttekintünk a társadalomban, meggyőződhetünk arról, hogy egyedül a takarékpénztárak nyújtanak könnyű és gyors hitelt. Épen azért óriási tömegben hullámszik a hitelt szomjazó közönség feléjük.

Némelyik nem számítva arra, vajjon képes-e a kötelezettségének eleget tenni, ismerőse, rokona, barátja segítségével pénzre tesz szert, s gyakran adósságba rántja a hitelre nem szorult élhető gazdákat is. Ez által, ha tér van is nyitva a könnyelműek tékozlásának, de segédkezet nyerne az az is, kik megfontolt

tervvel és határozott számitással törekednek előre.

Midőn tehát elismerjük azt, hogy a még most is újabb tervek és módzatok szerint dolgozó uzsorásokkal szemben egyedüli szabadítónk, segítőnk a takarékpénztár, nem tehetjük, hogy mi is, mint más hazai lapok, fel ne hívjuk a t. részvényesek és a t. igazgatóság becses figyelmét bizonyos körülményre.

A mai gazdasági és iparviszonyok mindnyájunk előtt eléggé ismeretesek. Amott a gazda panaszkodik, hogy sem gabonáját, sem barmait értékesíteni nem tudja; itt az iparost látjuk, hogy éjtnapot összetéve, a forgalom hiányában mindennapi élelmét is alig képes megkeresni.

Ki nem érzi a válságos helyzet súlyát? Ki az, a kinek előirányzott jövedelme minden fáradság nélkül befoly? Egyedül a tőkepénzes. A szegény gazda fut, fárad a kézi munkájából élő iparossal együtt, hogy a bizonytalan jövőből annyit állítson elő, mennyi a maga és éhező családja fentartására, különböző állami és községi adókra, esetleg kölcsönként, befektetett tőkéje kamatainak kiegyenlítésére szükséges. Számitásában hányszor csalódik! De azért a legszükségesebbnek meg kell lenni.

Ha e viszonyokat tekintetbe vesszük, lehetetlen, hogy takarékpénztáraink részvényeseinek emberiesen érző szíve egyhangulag azt ne mondja, hogy a most fennálló kamatlábat fentartva, eltöröl jövőre minden illetéket, pótdíjt, mely a rendes kamaton felül eddig szedtetett s

így 9—10% fizettetett a kölcsönök után, míg a betétek az adók levonásával 5 és 4 tized %-ot jövedelmeztek az illetőknél.

Mint tudom, a t. takarékpénztári igazgatóság már évekket ezelőtt e tekintetben javítani akart, de némely részvényes tulajdonosa; vastag önérdeke ebben megakadályozta. Sajnos, hogy oly egyének vannak, kik az évi nyeresémből jótékony célra szánt összeget is maguk akarnák bezsebelni s nem átalják az igazgatóságot szemrehányásokkal illetni azért, mert nem jövedelmez 40 frt befizetett tőkéjük nekik 50 frtot évenként. Ehhez már igazán vastag önérdek és izraelita hazafiság kell. Nézetem szerint nem azért fektette be senki oda alaptőkéjét, hogy abból meggazdagodjék, hanem hogy a pangó ipart, kereskedelmet és gazdaságot emeljék.

Én bízom a többség hazafiságában, az igazgatóság jóakarátában, s nem hiszem, hogy az ily egyének szavától megrettenve, jövőre is fentartsa az eddigi kamatlábat.

Sokan vannak a társadalomban, kik semmiből első helyre emelkedve, nem segiténék a szegényt, sőt megtagadják az oly községi adó befizetését is, mely az egész közönség jövőjét, boldogságának alapkövét van hivatva képezni.

Isten, ments meg az ilyen hazafiaktól! Takarékpénztáraink szép forgalma bizonyítja életképességüket; nemes eljárásuk biztosítja jövőjüket. Ez hitem és meggyőződés.

Bátory.

SZEMLE.

Párisból november 23-áról írják: Grévy ma délután Maret radikális párti képviselővel értekezett, mely alkalommal Grévy a »Havas-ügynek» szerint a következőleg nyilatkozott: »Ma délelőtt eltökéltem magamban, hogy lemondok, de mint az alkotmány öre, kötelességemnek tartom, hogy a kormányzástól becsülettel váljak meg és megfeleljek kötelességemnek. Ama külső és belső bonyodalmakért, melyeket előre látok s a melyekben a köztársaság tönkre mehetne, a felelősséget nem akarom magamra venni, tehát lemondok. Maret erre azt válaszolta, hogy ha az elnök már elhatározta magát a lemondásra, gyorsan intézkedni kellene. Végül Grévy kijelentette, hogy fel fogja hívni Ribot-t a miniszterium megalakítására, de csak azért, hogy a kongresszus majd az új elnökválasztás céljából összeülhessen. Ha Ribot nem fogadná el a megbízást, úgy Goblet-t fogja felkérni, hogy a kongresszus egybehívása céljából kabinetet alakítson. Nem fog azonban visszalépni a nélkül, hogy az országhoz intézendő kiáltványában a felelősséget magáról el ne hárítsa, kijelentvén, hogy visszalépése nem önkéntes, hanem az által kényszerítettet reá, mert a kormányzás lehetetlenné vált. Midőn az elnökségtől megválik, a köztársaság boldog jövőjét legőszintebben ohajtja.

Miként örzik a czárt. Tudvalevő, hogy a czári család hazautazása alkalmából úgy Berlinben, mint az illető vasutvonalak mentén, a legkiterjedtebb óvintézkedéseket tettek. Ujabbán pedig azt jelentik, hogy a Wirballentől Szentpétervárig összesen 80 ezer főnyi katonaság állott sorfalat. Ilyen egész hadsereggel kell oltalmazni a czárt saját alattvalóitól.

A porta kísérlete. Egy november 24-iki sürgöny tudatta, hogy a szultán felhasználta a czárnak Berlinben tartózkodását és táviratot intézett a német császárhoz, melyben a bolgár kérdésben a czárnál való közbenjárásra felkérte. Vilmos császártól válasz még nem érkezett, de Konstantinápolyban valószínűnek tartják, hogy a czár a legbékésebb biztosításokat adta.

A „Székelyföld” tárczája.

A fátyolos próféta.

Elbeszélés.

Egy kirgiz monda után

irta Dobay János.

(Folytatás.)

III.

Másnap este következően folytatá a mesemondó:

Szegény Leilát nagy fényvel temették el. Mikor a holttestet letették a földre, a bűnösök merült Juszuf elővezetése a tévéket, juhokat, lovakat, miket a hitetlenek földjéről hozott volt s egyenkint leszurta, azután összehordá a drága selymekelméket, ékszereket s mindent, mi csak a Leiláé volt, s azután mindent egy halomra rakva, felgyújtá.

— Senki sem érdemes, hogy Leila után azokat használja — szólt komoran. — Vigyen mindent magával, hogy Mahomed paradijsomában is ő legyen a legelső.

Mikor ezzel is készen volt s a nagy gazdagság hamuvá lett, előszólitá rabszolgáit s így szólt hozzájuk:

— Szabadok vagytok, térjete vissza hazátokba; nincs többé, kit szolgálnotok kellene. Urnőtök elhagyta ezt a nyomorult világot, mely nem volt érdemes rá, s ti csak imádkozzatok, hogy legyen ő boldog ama más hazában.

Tehát ismét megszabadult — gondola magában Juszuf, s ez a gondolat örömmel töltöte el. — Ha él, akkor e világ valamelyik részében feltalálható.

Ez elég volt a hős Juszufnak. Felkeresi őt s aztán . . .

Ettől az időtől kezdve Juszuf élete szakadatlan bolyongás volt. A távoli hegyektől a messze tengerig, nem volt egy kunyhó, egy berek, egy mocsár vagy sziklaireg, mit fel nem kutatott volna, de sehol sem sikerült Leila gyilkosát feltalálnia, mintha csak a föld nyelte volna el.

Már kétszer zöldült ki a pusztaság, midőn Juszuf bolyongásaiból visszatért.

Leila sirján panaszkodott az ő szíve keserveit. Napokon át ott ült, mely szomorúságba merülve, a sirdombon, s buzgón kérte Alláht, hogy vezesse őt az igaz nyomra.

Jöttek hozzá régi barátai s ismerősei s részvétellel kérdezték állapotáról s szelid szavakkal vigasztalták, de ő csak sohajokkal

válaszolt. Neki már csak az Istenhez és Leila szelleméhez volt szava.

Eljött hozzá a kegyes és jámbor szent: Nevai, s így szólt hozzá:

— Ne kínozd szívedet szomorúsággal, Juszuf fiam. Allah, ha rád mérte a csapást, meg is tud vigasztalni, mert Allah nagy és igazságos!

Erre már Juszuf is megszólalt, így szólván az Isten emberéhez:

— Allah elfordítá tőlem fényes ábrázatát, én többé tőle mit sem várhatok.

— Ne káromolj, fiam, Juszuf, — válaszolt a kegyes férfiú szigorúan — te nem tudod, hogy és miként kell Istent kérned, hogy meghallgassa kérésedet.

— Taníts meg hát rá, bölcs férfiú, s én kincsekkel foglak elhalmozni — kiáltá Juszuf.

— Nos tehát én neked azt tanácsolom, hogy öld meg szép paripádat, törd el jó kardodat, égesd el fényes ruháidat, öltö magadra rongyokat, s mint igazhívó hadzi (zarándok), gyalog, szegényesen, éhezve, nyomorogva zarándokolj a próféta sirjához, ott aztán kérjed Alláht, hogy világosítsa fel elmédet és megtudd azt, a mit tudni akarsz, és Allah bizonyosan meg fogja hallgatni kéré-

sedet, mert Allah rátartó s csak azokon segít, kik áldozatot hoznak érte.

— Igazad van, kegyes férfiú, — kiáltá fel Juszuf megvigasztalódva — elmegyek a próféta sirjához. Köszönöm a jó tanácsot.

Ezzel Juszuf felkelt a sirdombról, megcsokolá hű paripáját s aztán átdőfé. Ezután jó kardját törte kettőbe s mindkét darabját a Leila sirjába szurta, végül szép ruháit rakta halomba s gyújtá fel, s mikor aztán semmije sem volt több, piszkos rongyokat öltött szép testére.

Másnap kora hajnalban már utban volt a szent sir felé.

Sok, sok országon kellett Juszufnak áttutazni, míg célját elérheté. Sok szenvedést kellett kiállania és ő mindezt tűrte egy nagy hős türelmével s egy jámbor zarándok önmegtagadásával. Kietlen pusztákon az éhség és szomjúság gyötörték, majd megfáradtak támadtak rá, elvevén tőle utolsó falat kenyerét s utolsó darab rongyát, s azután megverve, halálra kínozva bocsátották utnak, és ezt ő, a nagy hős, tűrte szeliden, a nélkül, hogy valaha erős karját Allah teremtményére emelte volna még saját védelmére is. Testén undok férgek rágódáltak, de ő nem bántotta, mert azok is Allah kegyelméből

Titkári jelentés.

(A kézdí-vásárhelyi önkéntes tűzoltó-egyletnek 1887. évi nov. 20-án tartott közgyűlésen előterjesztette: M. Székely János titkár.)

(Folytatás.)

2.) A parancsnokság tudva, hogy az egyelet pénzára üres, s tudva, hogy pénz nélkül egy egyelet fenn nem tartható, az egyeleti vagyon gyarapítására is kiváló gondot fordított. Kérésintézt a városhoz, az ipar- és biztosító-társulatokhoz, nőegyletnek, takarékpénztárakhoz. Tagjaiból bizottságokat küldött ki alapító és pártoló tagok gyűjtése iránt. S kérése nem is hangzott el nyomtalanul, mert — tisztelet és elismerés az illetőknek — igen szép összeg gyűlt be adományokból, s bár a részletekre, mivel a pénztárosi jelentés e tekintetben kellő felvilágosítást fog nyújtani, nem is terjeszkedem ki, de általánosságban annyit megemlítek, hogy bevétel volt: 466 frt 71 kr, kiadás: 217 frt 49 kr, készpénz jelenleg: 249 frt 22 kr.

Bár a pénztárosi jelentésben is elő fog fordulni, de még sem tartom feleslegesnek elismeréssel adózni e helyen is tek. id. Tóth István, Szabó Mózes és Nagy Lajos szeszgyáros uraknak, kik 25—25 frttal a lefolyt évben egyeletünk alapító tagjainak sorába léptek. Éltesse az Isten sokáig őket, hogy legyenek zászlóvivői minden közügynek!

De hogy egy tér se maradjon felhasználatlanul, szent ügyünk érdekében 1887. január 22-én egy tűzoltó-bált is rendeztünk, melynek tisztá jövedelme 129 frt 41 kr volt. E szép összeghez nagy mértékben hozzá járult a bál védnöke: Molnár Józsiásné Ö. Nagysága, ki jegyét 50 frttal szíveskedett megváltani, s ki ez által halálra kötelezte egyeletünket.

3.) Egyeletünk újra szervezése óta ötször volt tűz, n. m. 1886. okt. 6-án és december 22-én; továbbá 1887. április 12. és 18-án, valamint július 15-én. Hivatásszerű buzgósággal és lelkesítéssel jelentek meg az első 3 tűznél az egyelet tagjai; azonban ily elismeréssel nem adóztunk a két utóbbi tűznél való megjelenést illetőleg. Egyeletünk nemcsak munkásságának jótéteményében részesítette a városunkon kívüli eső szerencsétlen felebarátainkat is. Ugyanis 1887. aug. 15-én Kovásznán csaknem fékezhetetlen dühvel és roppant nagy területen ütve ki a tűz, Benkő Gyula vezetésével egyeletünk tagjai: 14-en, a vérsz helyére siettek s tevékenységükkel igyekeztek gátat vetni a romboló elemeknek. Nemkülönben 1887. szept. 18-án Hilibben számos család egész vagyona, életkeresménye esvén a lángok martalékának, a veszély enyhítésére siettek Nagy Károly alparancsnok vezetésével 19-en

nyertek életet. Hitetlenek kezébe került, kik rabszolgaságba buzdították, s a nagy hős egy panaszhang nélkül végezte a rabszolgai munkákat, megszökhett. Ő nem úgy tett, mint más zarádok, kik a rongyok alatt puha, kényelmes ruhát viselnek s pompás lovakon utaznak, mi által Allaht titkon megcsalják; Juszuf szegénysége nem volt tette, mert ő csakugyan igazi áldozatot akart hozni, hogy Allah meghallgassa imádságát. Szegény Juszufnak mennyit kellett szenvednie, míg végre elérhette azt a dicsőséget, hol a nagy próféta csontjai pihennek!

A szertartásokat elvégezve, áhítatos szívekkel emeltek könyörgését Allahhoz. Mikor aztán este felé a szent épület egyik kövére hajtván fáradt fejét, elaludt, álmában megjelent neki Allah az ég angyalai fényes társaságában. Juszuf fájdalommal vette észre, hogy Leilá sem az első, sem az utolsó között nincs jelen.

Ekkor Allah megszólalt:

— Te bámulsz, Juszuf, hogy Leilád nincs az angyalok között. Neked megmondhatom, derék hősöm, hogy ő még csak a paradicsom előpitvarában van s addig nem léphet e szent helyre, bármily érdemes is rá, míg halála ott lenn a földön megoszulva nincs, míg a gyilkos Mesref még él.

— Oh, mondd hát, könyörület és igazságos Allah, mit tegyek, hogy feltaláljam, hol keressem a gyilkost?

egyletünk tagjai. Elismerésünket az ily buzgóságtól nem tagadhatjuk meg.

Egyeletünk célja nemcsak az, lévén, hogy a tüzet oltsa, lokalizálja s az életet és vagyont mentse, hanem az is, hogy míg a polgárok az éj csendjében nyugosznak, örködjék vagyonuk és életük felett: e célból őrséget tartott a városház nagytermében. Az őrség megkezdődött: 1886. nov. 4-én és tartott nov. 29-ig. Ekkor a havas időszak miatt megszűnő, 1887. tavaszán újra megkezdődött s tart mai napig is. Ez ügyről míg örömmel jelentem, hogy az 1886-ik év őrszén az őrség pontos, kifogástalan volt, addig a folyó év tavaszán és nyarán rendetlen volt és igen sok bajt okozott a parancsnokságnak. 1887. év október 27-től kezdődőleg azonban ismét elismerésre méltó pontos az őrség.

Hogy a tagok az őrség alkalmával jogukat, mint kötelességeiket ismerhessék, intézkedés történt arra is, hogy egy kimutatásba foglalva az őrszobában jövőben az kifüggesztessék.

Hogy a tagok kitartása, munkássága és lelkesültsége kellő elismerésben részesüljön, parancsnokságunk a szolgálati érdemek alkalmaszát elfogadta, melyről később részletebben megemlíkezik Vajna Károly segéd-tiszt ur, ki ez ügyben a parancsnokság megbízásából határozati javaslatot terjesztend elő.

4.) A parancsnokság tapasztalatból meggyőződve arról, hogy az önkéntes tűzoltó-egylet magasabb céljának csak úgy felelhet meg, ha a tüzrendszert szabályzatban körülírt köteles tűzoltók szerves kapcsolatba hozhatunk az önkéntes tűzoltókkal, s azoknak tervszerűleg segítségére mennek, lépéseket tett, hogy ez megtörténjék. Legutóbb 1887. okt. 26-án kérte fel a tek. polgármester urat, hogy a köteles tűzoltóknak kerületenkénti beosztását, a javaslatba hozott önkéntes tűzoltók közreműködésének igénybevételével, keresztülvinni szíveskedjék. Bár ez még meg nem történt eddig, de hisszük, hogy mielőbb életbe lép a szerves összeköttetés a köteles és önkéntes tűzoltók működése között.

(Vége következik.)

Úti jegyzetek.

(Montreuxtól Budapestig.)

Baró Szentkereszty Irene-től.

(Folytatás.)

Gyönyörű kertek vannak a Borromeo-szigeteken. Nagyszerű, soha eddig nem látott vegetáció tárult bámoló szemünk elé. A kertiésznek minden, még megmaradt olasz nyelvudományomat előszedtem, hogy egy-egy szép csokrot kapjak a magam és

— Térj vissza hazádba, derék hősöm, új ismét lóra, köss kardot, keresd fel a fátyolos prófétát, azt a csaló ámitót, ki az igaz hitet meg akarja semmisíteni, ki elég vakmerő, magát Istennek hirdetni s ellenem harczra kelni, pedig egy az Isten s az én vagyok, Allah, s csak egy igazi prófétája van, s az Mahomed. Menj, kedvelt hívem, Juszuf, harcolj értem s az igaz hitért, s mikor a fátyolos prófétát megölöd, megöltöd Mesrefet is, mert e hamis próféta senki más, mint Leilád gyilkosa: Mesref. Mikor előled menekülve, a pusztát maga megett felgyújtotta, keresztülvágott a lángokon s most azért viseli arcán az örökös fátyolt, hogy fertelmes összeeggett arcát ne láthassák. Menj fiam, Juszuf, állj böszt, semmisítsd meg a világcsalót s Leilád a paradicsom legelső hurija lesz, s én híven megörzöm őt a te számodra, míg neked is ütend a vőgórád.

Ezeket látta álmában a hős Juszuf, s a mint felébredett, legelső gondja volt buzgó imában adni halát Allahnak, hogy megengedte neki látni az igazságot.

Ezután ismét utra kelt haza felé, hogy még egyszer átélje azt a sok nyomort, inséget, mit már egyszer átszenvedett.

(Folytatása következik.)

nővérem számára. A különben is előzékeny olasz nép boldog egy lírával, főképp ha még ezenfelül anyanyelvét idegentől hallja. Fel-séges camelia, rododendron, azalia s Isten tudja, mennyi cifrábbnál cifrább nevű és szépségű virágokból alkotott csokrainkkal örömtelten tekintve a reánk várakozó szép kertekre, léptük át a márvány parkányzatokat s különböző nagyságu és izeztű kapucskákat a kastély elé menve, mely a Gróf Borromeok ösi, fiuról fiura szálló birtokát — mondjuk, természeti kincsét — képezi. Az aránylag kicsiny kertek mindenikét négy kertész s több kertészlegény gondozza és kezeli; pedig a jelenben oda jövő gróf ur csak szeptembert és októbert, néha pedig csak az előbbi hónapot tölti ott. A szigetek nevei: Isola madre (az anya szigete) s Isola bella (a szép sziget).

Kedves kis sajkán, mely közel a Hotel Pallanzához köt ki, megy az ember egész a kastély kapujáig s ott megint kiköt. Utközben a gondolás csodás meséket beszélt a régi Borromeokról, melyeket nagyon szerettem hallgatni.

Visszatérve azonban a sziget leírására, a kettő között azon felelte érdekes ellentét van, hogy t. i. az Isola madre mind azt mutatja fel, a mit a természet önmagától képes előállítani; ellenben az Isola bella kitünteti azt, hogy mit képes egy pusztaszigeten Isten segédelmével az emberi szellem, az izléssel és ügyességgel felruházott emberi kéz teremteni, a művészet mindent megmozdító erejét véve főleg támogatónak; mert valóban csodálatos az ő nagy ereje!

Természetes, hogy az annyira szembevető különbség feletti bámulat roppantul különböző véleményeket is csal ki a publikumból. Debatte-ok folytát s lesznek, — gondolom — míg emberi nyom a csodás szépségű két testvérszigetet bejárja, az iránt, melyik s miben szebb a másiknál stb. Számtalan kérdés merül fel a figyelmes szemlélő agyában. Azért — azt hiszem — a legigazságosabban ítélünk akkor, midőn egyszerűen azt mondjuk a látottak felől: valóban gyönyörű és elragadóan szép mindkét sziget a maga nemében.

Olyan különös itt a sok aloe (cactus-faj), melyek elvirágoztak már s egy-egy felette magasra emelkedő kőrömaradék által adják tudtára az embereknek, hogy ők már éltek végezőlél elérték, t. i. bemutatják már akkoriban 100 éves virágukat a bámoló világnak.

Este a Hotelben a híres majlandi vakok gyönyörű hangversenyét élveztük, mely oly szívreható, s olyan szomorú érzéseket keltett különösen bennünk, kik akkoriban a legjobb atya elveszését fájaltuk; e fájdalom érzést még fokozta a gondolat, hogy Olaszthon természetének ragyogó pompája, a hol mintegy fürdők szemünk az üde légből, csodálva és áldani nem győzve az Urat, ki ezen érzéssel felruházta: a szerencsétlenekre nézve örökre láthatatlan, hogy számukra örökre kialudt e szép világnak fénye.

A corridoron (folyosón) hallgatva ezen szép zenét, ismerkedtünk meg Lady Dry angol grófnővel, kinek elhalt férje Ausztráliának egy brit kolóniájában volt egy évtizeden át kormányzó, s ki oly kedves és minden valaha ismert angol nő között a legbarátságosabb módon hívta fel nővéremet, mennénk el a jövő télre Rómába, az örök városba. Akkor egyelőre a gondolat oly lehetetlennek, oly nehezen elérhetőnek tűnt fel előttünk, hogy nővérem azt mondta: ily mesze hogy menjünk! A jövő évben aztán Lady Dry addig irt, táviratozott, míg végre is ő és angyali szíve győzött és nővérem elhatározása folytán négy hónapot Rómában töltöttünk.

De lám, mennyire elhagytam az utleírás fonálát! Sietek is azt újból felvenni, mert a Rómában szerzett benyomások alól bajos lenne kibontakoznom.

A következő napon, 11-én, megint rut idő lévén, ismét honn ültünk; irással töltöttük el az időt. Fájó szívvel néztem ki a tóra. Hisz így otthon is könnyen el lehetne tölteni az időt. Beh kár nem otthon csolnákzni valamerre!

(Folytatása következik.)

A nőegyletek célja és munkásságáról.

Székelyné Incze Saroltától.

Motto: Dicsőség a magasságban Istennek, béke a földön s az emberekhez jóakarat.

Am a tetteknek rugója az emberi léleknek titkos világában rejlik, eme rugónak vezető, intéző ereje a lelki műveltség. E fogalmat is, mint minden fogalmat, egyéni szempontból fejtegetik. Vanak, kik a kedélyt és szívóságot értik alatta. Nem vagyok és nem is akarok filozof lenni, de csekély felfogásom szerint a lélek fogalma alatt a tulajdonképeni embert, az Istenség fogalmának egy részét értem, mert a mit szívnek, kedélynek, szellemnek, lángésznek, jellemnek stb. stb. neveznek, azok megannyi nyilatkozatai, részletei az emberi léleknek, az Istenség nagy és végtelen fogalmának. A mi bennünk testi, az összefügg e fogalommal; az élet, mely bennünk nyilatkozik, többé-kevésbé fogva tartja vagy szabad térben engedi működni a lelket. Minél több bennünk azon rész, mely lefelé vonz, annál kevésbé működik az első rész, a nemesebb, a lélek. Összhang, egészség testi és lélekben egymáshoz; ez a tulajdonképeni ember fogalma.

Nevelés. Ez az a mindenható hatalom, a mely a legelső rétegből a tetőpontig képes emelni az embert. A bölcsőtől kezdve a szülők által, később avatottak vezetése mellett, kell, hogy a munka teljes és tökéletes legyen, mint sokszor bangsúlyozva volt már, hogy a hol a bölcsőből mulasztás történt, ott az életiskola van hivatva a hiányt pótolni.

A rendszer, mely a nagy mindenséget fenntartja, az emberi lélek világában is már rég felállított szakemberek által; a tökéletesség és haladás fogalma pedig már annyira megkönnyítte ugy a fi., mint a nőnevelés lehetőségét képzett, szakavatott tanúk által, hogy egy kis jóakarat, anyagi áldozat, lelkesedés, mely nem szalmatűz, de Vesta-láng, mely örökké kell, hogy égjen, megkönnyítene a missiót.

En gyarló és sok tekintetben avatatlan nő nem akarok irányadó lenni, de egy fontos s sugallatnak hódoltam már akkor, midőn szerény tehetséggel a talán csak lángelméknek adatott nyilvánosság terére léptem, mert meggyőződésem szerint honom és nemem javára munkálni szent kötelességem. És ha a mustármagból az isteni gondviselés százados tölgyet nevelhet; ha az ige, az eszme az egyszerű pásztorleányból a francia ősrégi Dom Remi faluban (Jeanne d'Arc) látnokot és hadvezért állított elő, az egyszerű magyar protestáns papné miért ne használhatna, a hol lehet, a társadalomnak és hazájának? Csak azon tudat nyomásáért vonulna vissza a cselekvés teréről, hogy guny, félreértés, néha martyrkoszoró a jutalma azoknak, kik a föld salakjából kiemelkedni igyekeznek? Oh nem, az nem emeli fel azoknak lelkét, kik ily téren próbálnak munkálni. „Ha hön szeretted a hazát s az édes nemzetet, de a vérsz föl nem tarthatád s örvénybe sülyedett, mi az, mi enyhét ad? A tiszta öntudat.”

Nőnevelés, minálunk jöjjön el a te országod! Férfiai elismerés, miért késel az éji homályban? Akkor nem lesznek a nők, kik lelki kiművelésben, magasabb kiképzetetésben részesültek, úgy és szívtelenség czélpontjai saját nemüknek; s kik most közel hajítják őket, nyomukba lépnek majd azoknak, kik martyrkoszorút is képesek viselni, a mely koszorút a megtört uton, a tüske közül, az élet fájáról, a megtisztított ágákról róza alakjában szedve, füzérré kötve, kényelemmel viselhetnek az utódok nem vérző kebellet és nem fájó kebellet az életfentartás és a nemes ambíció vérről szentelt küzdelemnek homokjain.

(Folytatása következik.)

T a n ü g y.

Kézdí-Vásárhely, 1887. november 21.

A háromszékmezei tanítótestület kézdí-körének e hó 10-én tartott rendes gyűléséről szól e rövid tudósításunk;

A gyűlést Baló László elnök rövid beszéddel megnyitván, gyakorlati tanítást tartott Székely Málna a leányiskola I. osztályában, megtanítván a béka meséjét tanítványainak. A gyakorlati tanítás a paedagogia elvéinek megfelelően teljesen, sikerültnek minősített.

Felolvasást Rákosi József kézdívisárhelyi közs. isk. tanító tartott: „A tanító a fonóban” cím alatt.

A felolvasás nagyon szép célt tűzött ki: a tanítónak a fonóban való megjelenése ott tartandó fölolvassai által a nép könyvtárak terjesztését. Az eszme bár előre ideálisnak látszik, de a kör gyűlése még is belátta, hogy kitartó ügyszerezzel s tevékeny odaadással még is csak átvihető lesz a gyakorlatba s azért egyhangulag elhatározta, hogy a fölolvassai a) a kir. tanfelügyelő urhoz terjesztessék be, hogy az erdélyi részű kultúr-egylet által fölvetett e nemű kérdést megoldásához ez is valamivel hozzájárulhasson; b) valamelyik tanügyi lapban közöltesse.

A felolvasás után M. Székely János beható részletekkel ismertette az ez évi aug. havában Seps-Szentgyörgyön tartott „székely kiállítás”; majd a közoktatási s társadalmi mozgalmak felől tájékoztató bizottság nevében terjesztett elő jelentés Székely Málna által, mely előterjesztéseket tanulságos voltuknál fogva kör gyűlésünk örömmel és élvezettel hallgatott végig.

Gyöngyösi István ismertette ezek után Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelőnek „Népek oktatási ügyi Emlékeztető”-jét, mely e nemből házagot pótló s mint ilyen; továbbá „Kis világ” (legújabb Flóri könyve) című költői nyelvezettel, gyönyörű versekben írt mesés könyvét, mely mint jutalmazásra kiválóan alkalmas mű, egyhangú határozattal a legmelegebben ajánlatik a tagok figyelmébe.

E könyvismertetést Erdélyi Károly kézdívisárhelyi felső-népiskolai igazgató lelkes előterjesztése követte a selyemtenyészetről. Részletesen ismertette a selyemtenyészés történetét hazánkban s végül kijelentette, hogy ő a királyi tanfelügyelő ur utján és megbízásából a selyemtenyészést megelőzőleg szükséges eperfa-tenyészéshez megkívántó írásbeli utasítást díj nélkül szívesen, valamint eperfa-magot is a szükséges mennyiségben ingyen ad mindazoknak, a kik kísérletet akarnak tenni a selyemtenyészéssel. Az előterjesztésre a kör tagjai közül többen kijelentették, hogy hajlandók a kísérlettelre, mit az ügy fontossága érdekében mi is melegen ohajtunk.

Végül több keblű ügy nyert elintézés s megállapított a jövő gyűlés helyül Márkosfalva, idejül ápril hava s a tárgysorozat a következők:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése.
3. Gyakorlati tanítást tart Hadnagy Mihály márkosfalvi tanító.
4. Vitatott terjesztések elő: Gyöngyösi István és Darkó Mihály.
5. Szavaz Györbíró Anna márkosfalvi tanítónő.
6. Felolvasás Székely Málnától.
7. Jelentés Nagy Károly, Barabás Mór, Rákosi József által a kezeléseik alatti isk. takarékpénztárról.
8. A közoktatási s társadalmi bizottság jelentése.
9. Indítványok.

Vajna Károly,
jegyző.

A gyermek-istenitisztelethez.

(Folytatás.)

A katolikusoknál a gyermek-istenitisztelés oly régi, mint maga a kath. egyház, mint maga az iskola. A vallásosság és erkölcsösség felébresztése és fejlesztésének módjai és eszközei ma is ugyanazok, mint századokkal ezelőtt. Azoknak felébresztése, ápolása és fejlesztése ma is úgy történik a kath. jellegű iskolák növendékeivel, mint ezelőtt. S ha szabad volna magamat is belekevernem a do-

logba, elmondhatnám, hogy még én is azok közül vagyok, — mint velem számtalan mások — kiknek családi nevelését édes anyánk kezéből „mest” uram-ék vették át és folytatták a maguk módja szerint kifogástalan eredménnyel.

Beleélték és beletalálták magukat a szülőktől átvett legfontosabb és legszentebb kötelesség teljesítésébe. Mint az édes apa vagy az édes anya az ő gyermekének, úgy fejtegették a vallásosság és erkölcsösségnek értelmét és felfogásukhoz mért alapelveit, nevelték őket Isten eszméje szerint a vallástörvény alapján a szó szoros értelmében. Ebben nem zavarta meg őket ama modern meghunyászkodás, hogy „a különböző hitfelekezetekhez tartozó növendékei előtt ezt tennie sem a törvény, sem az észszerűség nem engedik”.

Nekünk minden áldott napon — tehát nem csak „alkalom adtán”, „vasárnapokon”, „melleg vasárnap délutánonként” — gyermek-istenitisztelésünk volt. Minden köznapon reggeli 7 órakor „mest” uram vagy „Pál deák uram” vagy mindkettőnek vezetése alatt egyik vagy másik szép egyházi éneket énekelve, az iskolából szép rendben, kettősével a templomba mentünk. Itt a lelkész ur mindennap szent misét mondott, mialatt mi a kántor vezetése mellett énekelünk és felváltva mindennap segédkezünk a misézó lelkész urnak. Míse után reggeli hálaadó és a napra áldást kérő szép imánk: „Oh, édes meunyei Atyám, ez éjjel te vigyáztál reám” stb. végeztük. Ezután szép rendben — mint jöttünk — mentünk vissza az iskolába, hol szintén imával és vallás-erkölcsi oktatással kezdődött mindennap az előadás, melyet egészen, minden ízében a vallásosság szelleme lengett át.

Ha a reál tantárgyakból nem volt akkora az eredmény, mint ma, ezt százszorosan pótolta az elvitatlan vallás-erkölcsi öltény, mely nélkül a mindentudás sem ér semmit, sőt legfőbb veszedelme a társadalomnak.

Igy ment ez csak 30—35 évvel is ezelőtt, ősszel, télen, tavasszal, hidegben, melegben, köz-, vasár- és ünnepnapokon. A gyermek-halandóság nem volt akkora, miut ma; nem ismertük a toroklobot, alig a himlő járványt, vérhast stb. De a vallás-erkölcsi nevelést és gyermek-istenitisztelést illetőleg fentebbiekben jelzett eljárás a rom. kath. jellegű iskoláknál ma is éppen úgy betartatik minden tekintetben, mint 30—35 évvel ezelőtt, sőt ma még nagyobb szigorral. A külsőség, hogy az ének a templomba menet és jövet sok helytt kimaradt, de egyebekben áll.

Ezen iskolák növendékei közt a halandóság ma sem nagyobb, mint a templomba-járás kötelezettsége alól téli időre törvényesen felmentett közös állami és községi iskolák növendékei között.

Persze arról nem lett gondoskodva, hogy a gyermekek óráig az utcán csiszinkázzanak vagy sáros, lúcsos időben ott ácsorogjanak, de egy fél-vagy negyedórai templomba-járás már veszedelmes. És ez így van ma a gyakorlati életbe átrive. Hogy van egyes napok és gyermekekre nézve kivétel, azt nem lehet elvitatni, de az is tagadhatlan, hogy az ember lelke gyönyörködik, midőn látja, — mint az én községemben is — hogy naponként 120—140 gyermek mily lelkemelően végzi a fennebb leirt módon kötelelstenitisztelést.

A ki erről magának meggyőződést kíván szerezni, tessék megtekinteni pl. Csikmegye bármely rom. kath. jellegű iskolánövendékeinek istenitisztelését.

Ime tehát, régi intézmény az, a mit a háromszék megyei tanítótestület a mai felekezeten (Felekezeti jelleg nélküli. Szerk.) iskola-rendszer keretében be akar igen helyesen illeszteni. Mit jelent ez? Nemde azt, hogy valami hiányzik a mai közösített vagyis felekezeten iskolarendszerben?

(Folytatása következik.)

f.

* A gyermek-halandóságnak tán csak nem a közös iskolai rendszer az oka? Szerk.

V i d é k.

Kovácsna, 1887. nov. 22-én.

(A kovácsnai tűzkárosultakért.)

A közelebről nyilvánosságra hozott segélyezések után begyűlt pénz- és gabonaművek kiosztása végett november 18-án a segélyosztó bizottság Hollaky főszolgabíró ur elnöke alatt összegyűlvén, meghatározta a maradék és a később begyűlt adományoknak kiosztását.

Elnöki előterjesztés szerint a már közlötökön kívül és után befolytak a következő adományok:

- a) k é s z p é n z b e n :
 1. A nagyajtai főszolgabíró ur által küldetett a középjaitai előjáróság gyűjtésének eredménye 1 frt.
 2. A kisborosnyói és feldobolyi előjáróságok gyűjtésének 13 frt.
 3. Árkos községből küldetett 2 frt 30 kr.
 4. A nagyajtai főszolgabíró ur által Nagy-Bacson gyűjtése 3 frt.
 5. Bereczk város tanácsának gyűjtése 6 frt 56 kr.
 6. A sepsii főszolgabíró ur utján Angyalos község gyűjtése 3 frt 60 kr.
 7. A háromszék megyei gazda-szövetkezet adománya 10 frt.
 8. A sepsii főszolgabíró ur utján Komolló község előjárósága gyűjtése 10 frt.
 9. A megyei alispán ur ő nagysága által a nagyajtai előjáróság gyűjtése 1 frt 84 kr.
 10. A kézdii főszolgabíró ur utján Dálnok előjárósága gyűjtésének 6 frt 59 kr.
 11. A kézdii főszolgabíró ur utján Feltorja előjáróságától 2 frt 46 kr és Futásfalváról 4 frt 7 kr, összesen 6 frt 11 kr.
 12. A kézdii főszolgabíró ur utján Bita község előjárósága gyűjtésének 6 frt.
 13. Az orbai főszolgabíró ur utján a kovácsnai előjáróság gyűjtése 7 frt 71 kr.
- b) g a b o n a n e m ű e k b e n :

Kovácsna község előjárósága gyűjtésének: buza 46 liter, roza 1607 liter, zab 50 liter.

Özv. Kovács Józsefné kérésére meghatározta a bizottság, hogy miután ő kimutatta, hogy a néhai férje után egy negyed rész az adományból őt illeti és ezenkívül a házi butorok kárértékéből is a nyert adomány őt illette volna: ezen okok alapján a mostani osztás előtt, mint a multkor osztás kárpót-lását 721 frt károsodás után járó 9 frt 61 krt előlegesen kapja meg az özvegy.

Ezek szerint készletben volt és kiosztás tárgyát képezte a keblű gyűlésben kimutatott és jelen alkalommal előterjesztett adományok összege, u. m. készpénz 339 frt 37 kr, 417 liter buza értéke 20 frt 85 kr, 4695 liter roza értéke 140 frt 85 kr, 439 liter elegy gabona értéke 10 frt 97 s fél kr, 90 liter tengeri értéke 2 frt 70 kr, 7 liter borsó értéke 21 kr, 63 liter paszuly értéke 2 frt 52 kr, 118 s fél liter zab értéke 1 frt 74 s fél kr és 1225 liter burgonya értéke 6 frt 12 s fél kr; összesen 575 frt 34 s fél kr. Ebből az előbb említett Kovács Józsefnének 9 frt 61 kr régebbi pótlás kiadatván, az így megmaradt 565 frt 73 s fél kr részint készpénzben, részint a megállapított kulcs szerint gabonaművekben kiosztott a tűzkárosultaknak, mely szerint minden egy-egy forint károsodás után $\frac{1}{10}$ -ed krt vagy annak értékét kapták jelen osztás alkalmával a károsultak.

A laborfalvi gyűjtő-iv elnök főszolgabíró urhoz megküldtén, annak közlésével és nyilvánosságra való hozatalával szívesen szolgálak; a más községekből gyűjtéseket az illető igen tisztelt előjáró urnak fogják közölni.

A nemes lelkű adakozók és közreműködők fogadják hozott áldozatkészességükért a szerencsétlen károsultak nevében hálás köszönetem nyilvánítását.

A bizottság nevében:
Csia György.

Különlélek.

— Jánosy Demjén dr., minoritarendi főnök és római biztos, a napokban városunkban volt. Hivatalos visitatiót tartott a helybeli minoriták házában, hol az ügyek elintézése végett több napig időzött. Ez idő alatt rend-

társain kívül alkalmuk volt megismerni sokaknak, kik mindnyájan az érdemes főnökben egy ritka tehetségű, magas társadalmi műveltséggel bíró férfit ismertek föl. Mindazok, kik a helybeli minoriták javát ohajtották, örömmel várták a legfőbb előjárót s örömmel most annál teljesebb, mennyivel inkább látszik, hogy ő nagyságának intézkedési rátermettségére, hogy a szeretházának ügyei emelkedjenek. A derék előjárót a hála és elismerés kíséri utjain; meggyőződés minden érdeklődőt az iránt, hogy ő felsége a király, majd XIII. Leo pápa adta legmagasabb kitüntetés, a most nyert apostoli missionáriusság valóban méltó férfit ért. Jánosy Demjén dr. egyike azoknak, kik országos érdemeket szereztek, kik a magas kormány előtt kedves színben állanak, mint annak tántoríthatlan igaz hívei. Méltó a bizalomra, melyben ez oldalról részelt, mert a míg egy részről a rend belügyeit erőyes szelidséggel intézi, másrészt a háza, nevelés, társadalom emelkedését célzó intenciókat a rend kebelében úgy tudja érvényre emelni, a mint azt legjobb szándékkal kívánni lehet. Eitávozott körünkéből a művelt lelkű, érdeemes férfiú, de neve mindig itt marad, mert az igaz embert a hála s az elismerés nem feledheti el.

— Házasság. Gyergyóalfalvi Balázs Gergely tanító folyó hó 22-én tartotta esküvőjét Roth János kereskedő nővérével: Rózával.

— A Gyergyó-Szentmiklóson folyó hó 20-án tartott református istenitisztelés alkalmával Kovács Pál az izraelita vallásról kikeresztelkedett és a református vallást vette fel.

— Halálöz. Meskó András gyergyószentmiklósi kereskedő folyó hó 20-án élete 42-ik évében rövid szenvedés után elhunyt.

— Tűzhálal. Osodán folyó hó 23-án éjjel Ráduly János csúre és istállója meggyült. A csúriben 4 drb szarvas marha, egy ló és 5 drb sertés volt bezárva. Az épületek már egészen lángban állottak, midőn Ráduly Jánosné észre vette, hogy az állatok még benn vannak s nem gondolva a fenyegető veszélyre, elszántan rohant be az égő istállóba. Az összefutott nép sokáig várta visszajövetelét, de hiába. A szerencsétlen asszonyt a beszakadt tetőzet odányomta. Reggel ott találták megszenesedett hulláját az oda pusztult állatoké között.

— Az oltáregyleti tárlat Kantában a gymnasium rajztermében 1888. ápril 8-án leendő. A mely hitközségek szegény templomaik számára valamely cikkért folyamodni szándékoznak, ez iránti szabályszerűleg felszerelt kérésüket az egyleti alapszabályok értelmében folyó évi decz. 31-ig küldjék be az igazgató főesperes urhoz Bereczkébe.

— Fényes estélyi rendezett a gyergyószentmiklósi rongyhasznosító egyesület folyó hó 19-én, Erzsébet napján, a Laurenczy-féle nyágyeremben, mely alkalommal több mint 80 szegény iskolás gyermek látogatott el téli ruházzal. Az ünnepély a következőképen folyt le: Este 7 órakor vette kezdetét a ruhakiosztás Ferenczy Károly plebánus elnöke alatt, ki szép beszédet intézett a gyermekekhez. Megható volt látni a szegény gyermekek örömet, kik könnyezve csókoltak kezét a ruhák átadónak, kérve az Isten áldását az egyesületre. 8 órakor Görög Joachim tartott megnyitó beszédet a nap jelentőségéről a fényes és nagy közönségnek. Zongorán játszottak: Lázár Iza, Fejér Róza, Tiltscher Iza és Györfy Anna urhölgyek a közönség tapsai között. Az estély fénypontját azonban Lázár Iza urhölgy és Hoos Ernő ur duettje és Moretti József éneke képezte, kik Fejér Róza zongorakísérete mellett leirhatlan lelkesedés között brillíroztak az estélyen. Az összes közreműködők szép virágcsokrokkal lettek kitüntetve. A program lejárta után vig. tánc következett, mely egész reggeli 4 óráig szakadatlan jó kedéllyel tartott. Az estély nagy női közönségéből ide igtatjuk: Lázár Menyhértne, Merza Kristófné, Lázár Zakariásné, Lázár Gynálné, Kálmán Istvánné, Demeter Domokosné, ifj. Vákár Istvánné, Mélék Istvánné (Remete), Havas Jakabné, Lázár Péterné, Tiltscher Edéné, Hoppé Lipótné, Fenczel Jánosné, Lázár Lukácsné, Orel Máténé, Kopacz Jánosné, Csiky Dénesné, Lázár Jánosné, Kopacz Lukácsné, Romfeld Jánosné, Ferenczy Györgyné, Kedves Tamásné, Vákár Jakabné, Giacomuzzi Baptistné urnök; Romfeld Eliz, Lázár Iza, Fejér Róza, Tiltscher Iza, Römer Ilka, Medgyesy Vilma, Kedves Erzsé, Bogdán Aranka, Ferenczy Ilon, Lázár Hedvig, Fejér Véri, Bocsaancy Jolán és Irma, Miklós Kata (Szárhegy), Görög Kata,

Lázár Eliz, Eránosz Anna, Lázár Anna (Bor-szék), Vákár Matild, Römer Vilma, Kritsa Róza, Mezey Iza (Alfalu), Bogdán Katinka, Hörög Rebi, Györffy Anna, Szász Etelka, Kopacz Irén és Kedves Emma urhölgyek neveit. A négyeseket 50—50 pár tánczolta. Az estély bevétele 100 frton felül volt. A rendező bizottság Lázár Zakariásné urnő elnöklete alatt buzgón teljesítette kötelességét, a miért mindnyájukat méltó köszönet illeti.

— A kézdívásárhelyi jótékony nőegyesület folyó évi november hó 19-én tartott fillérestélyén felülfizettek: Báró Szentkeresztly Stephanie és Dávid Mari 1—1 frtot; Dobay János rendőrkapitány, Dr. Sinkovics Aurél, Szentiványi Kázmér főhadnagy 80—80 krt; Csiki József ügyvéd, Nagy György pénzügyőri biztos, Nagy Sándorné 60—60 krt; Szűcs József polgármester 50 krajczárt; Szűcs Józsefné, Szabó Mózesné, Várnay Sándor főerdész, Dobál Lajos 40—40 krt; Benkő István, Kocsis Király János hadnagy, Fejér Tóni, Spitzer Dávid, Csizsár József, Sinkovics Ottó, Csizsár Pál 30—30 krt; Szabó Mózes, Nagy Ilus, Pongrácz Jánosné, Czibalmos Ferencz, Kupán József, Nagy Dénesné, Welnreiter Györgyné, Barcsa Miklós, Dávid Gyula, Zakariás Béla, Zakariás Miklós, Császár Lukácsné, Osztián Lajos, id. Tóth Istvánné, Szabó Elekné, Szentkócsy Jenő, Nagy Károly, Alberti Albert 20—20 krt; Popovics Andrásné, Máuner János, Székely Jánosné, Novák Sándorné, ifj. Nagy József, Török Bálint, Tóth Mihály, Jancsó Károly 10—10 krt; összes bevétel 41 frt 50 kr.

RÖVID HIREK.

Szepes-Remete gölncz völgyi bányaváros kétszáz lakóháza közül száz lakóház számos melléképületeivel együtt hétfele virradó éjjel leégett. — Bukarestben az „Unirea” című oláh lap „román iskola-egylet” alapítása czéljából agitál. — A kolera Olaszországban elvesztette járványos jellegét. — Chikagóban a napokban kísérletet tesznek egy új utca-burkolattal, mely tiszta aczélból van. — Reichenberghen a trichin-betegség már 27 embert ölt meg, Még 160 ember fekszik beteg. — Eddig még senki sem gyógyult meg, a ki e bajt megkapta. — Hegner Izidor mérnök Kolozsvárt ismeretlen okból megmérgezte magát. — Egy orosz nő borzasztó módon állt boszut férje gyilkosain. Éjnek idején belopózott az asszony a kamrába, hol a gyilkosok fogva voltak a az alvó foglyokat sorba megölte. Hat fogoly egy moczezanás nélkül meghalt. Kettő azonban lármát csapott a boszu-állót elfogták. — Szalmáron egy csizmadia-segéd czivakodásközben teljesen leharapta az orrát a mesterének. — Bécsben a napokban egy rab megszökött a börtönből, hogy testvére temetésénél jelen lehessen. A temetés után ismét jelentkezett a bíróságnál. — Meghalt a gégeoperációban. Mindenestre érdekes most felemlíteni, hogy egy ember, kinek félgégejét Bergmann tanár kiirtotta, folyó hó 19-én meghalt. Tudvalevőleg Bergmann fogja, ha szükség lesz rá, a német trónörökös gégejét is operálni.

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Ifj. Kovács Dániel.

Nyílt tér.

Fekete francia faille, su-rah, satin merveilleux, satin luxor, atlas, damask, rips és tafeta selymeket méterenkint 1 frt 20 krtól 8 frt 85 krig (körülbelül 120 különböző minőségben) szállít egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Tiszta selyem szöveteket méterenkint 80 krért, ugy-szintén 1 frt 10 kr és 1 frt 35 krtól 6 frt 10 krig (színes, vonalzott és koc-kás mintákban) szállít egyes öltönyre valóknban vagy végekben vámmmentesen a házhoz G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Fogadó bérbeadási hirdetmény.

A kézdívásárhelyi csizmadia-ipartársulat fogadója 1887. évi december 28-án árverés útján több évre haszonbérbe adatik. A haszonbéri szerződés a fenti határnapon a társulat bizottmányával megkötethető. A feltételek a fogadó helyiségében Binder János urnál megtekinthetők. K.-Vásárhelyt, 1887. nov. 25-én.
Bodor György, Sáska Antal,
jegyző. elnök.

Sz. 4648. tkkvi
1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Mágori Sámuel végrehajthatóan Nagy Sára hagyatéká gondnokának Kis Antal végrehajtást szenvedő elleni 69 frt 40 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Esztelnek községben fekvő, az esztelneki 22. sz. tjkvben foglalt 199., 200. hr. sz. 14 frt becsértékű, 203¹/₂, 204²/₂ hr. sz. 10 frt, 228., 229., 230. hr. sz. 30 frt, 1111. hr. sz. 14 frt, 1337. hr. sz. 3 frt, 1338. hr. sz. 4 frt, 1499. hr. sz. 5 frt, 1500. hr. sz. 3 frt, 2417. hr. sz. 5 frt, 2538. hr. sz. 7 frt, 3006. hr. sz. 5 frt, 3050. hr. sz. 12 frt, 3257. hr. sz. 4 frt, 3366. hr. sz. 3 frt, 3425. hr. sz. 2 frt, 3526. hr. sz. 1 frt, 3554., 3555., 3556. hr. sz. 8 frt, 3574. hr. sz. 4 frt, 3610., 3611., 2612. hr. sz. 7 frt, 3632. hr. sz. 2 frt, 3666. hr. sz. 9 frt, 3737. hr. sz. 4 frt, 3783. hr. sz. 2 frt, 3843. hr. sz. 3 frt, 4537. hr. sz. 20 frt, 4542. hr. sz. 21 frt, 4544. hr. sz. 22 frt, 5088²/₂ hr. sz. 14 frt becsértékű ingatlanokra, továbbá az esztelneki 22. sz. tjkvből az esztelneki 1290. sz. tjkvbe átjegyzett esztelneki Kis Ferencz Antalé és Kis Antalné szül. Reketes Ágnes tulajdonát képező 225., 226. hr. sz. 175 frt, 1392. hr. sz. 5 frt, 1771. hr. sz. 3 frt, 1772. hr. sz. 4 frt, 3711. hr. sz. 10 frt, 4534²/₂ hr. sz. 71 frt, 5232., 5233 hr. sz. 10 frt becsértékű ingatlanokra az 1881. évi 60. t.-cz. 142. §-a alapján az árverezést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887-ik évi december hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor Esztelnek községben a község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenként készpénzben vagy az

1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kirendelt egyes bírója 1887. évi szeptember 14-ik napján.

Szotyori József,
kir. törvénysz. bír.

Hirdetmény.

Ezennel köztudomásra kívánom hozni, miszerint Albis község területén lévő 120 kat. hold területű szántó, kaszáló és gazdasági épületekkel ellátott lakházas beltelekből álló ingatlanaimat több évre haszonbérbe adni szándékozom.

Erről haszonbérbe venni szándékozók azon hozzáadással kívánom értesíteni, miszerint a haszonbérleti feltételeket haszonbérlelővel kölcsönös egyezkedés útján fogjuk megállapítani Martonfalva köz-

ségben lévő lakásomon-Egyezkedési határidőül jelen 1887. évi december havát tűzöm ki.

Martonfalva, 1887. nov. 24-én.

Vajna István
tulajdonos,
mint haszonbérbe adó.

Sz. 6006—1887.

Árverezési hirdetmény.

Nyujtód község korcsmárlási joga az 1888-ik évre haszonbérbe kiadandó lévén, annak nyílt árverésen leendő eszközésére f. évi december hó 2-ának d. e. 9 óráját tűzöm ki.

Miről árverezni ohajtók azon észrevétellel értesítettnek, miképen a részletes feltételek irodámban és a község előljáróságánál bármikor megtekinthetők.

Árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%-át az árverezés megkezdése előtt az árverezést megtartó főszolgabíró kezéhez letenni köteleztetnek.

Az árverezésem irásbeli ajánlatok is elfogadtatnak.

K.-Vásárhely, 1887. nov. hó 23.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

ajánl az

1887. december hó 1-én
leendő huzáshoz

Bazilika-sorsjegyeket

készpénzfizetés mellett a hivatalos napi-árfolyamon.

Részletfizetésre:

3 drbot 18 havi részletre á 1 frt 93 kr.
5 " 18 " " " 3 " 23 "
10 " 18 " " " 6 " 46 "
Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyeremény kizárólag a részletiv tulajdonosát illeti.

Évenként 3 huzás.

LEGKÖZELEBBI HUZÁS

1887. december 1-én.

Főnyeremény 100,000 ft.

Kézdí-Vásárhelyen megrendelések Frenkul Emánuel urnál, a Magyar Franczia bizt. t. képviselőjénél adhatók fel.

3—3

Raktára a leghiresebb szemüvegiparnak Rathenowból (Poroszország.)

BOTH J. és MÜLLER

chronometer-, műórakészítők, optikusok, elektro-technikusok és városi óragondozók

BRASSÓ, széles-utca 599. sz. a.

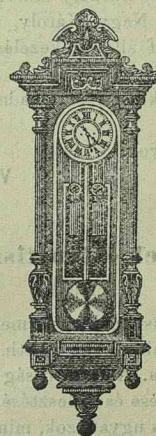
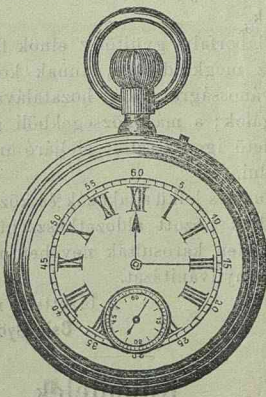
ajánlják dusan felszerelt raktárakat valódi svájci zseb-órakból, svarczvaldi faliórakból, keret- és képes órákból, bécsi ingaórakból és amerikai s francia ébresztő-órakból, valamint arany, ezüst, nikel, fehérém és aczelláncokból.

Nagy választék optikai szerekből, mint: szemüvegek, csiptetők, barometer, termometer, színházi látesők, tábori látesők és microscopok.

Minden javítás három évi kezesség mellett gyorsan és szolidan eszközöltetik.

Eladásnál 5 évi kezesség.

Pontos kiszolgálás és bámulatos olcsó árak.

Javításokat bérmentetlenül is szívesen elfogadunk.

Megrendelt tárgyak nem tézés esetében veszteség nélkül visszavételnek.

1—*

Toronyórák,

házi és szállodai távirdek felállítása pontosan és legolcsóbban eszközöltetik.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdí-Vásárhelyt.